

MEGHÍVÓ

Az *Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem*, az *Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem Egyesület* és a *Magyar Pax Romana* tisztelettel meghívja **Szabó Zoltán** minden barátját és tisztelőjét budapesti **emléktáblájának koszorúzására**.

Helyszín: **Visegrádi utca 43-45.**

Időpont: **2014. június 5. - 17:00 órai kezdettel**

Megközelítés: a **Lehel téri metrómegállótól** gyalog 3 percre található

Térkép: <https://goo.gl/maps/YcZ2y>

A születésnap koszorúzás után mindenkit szeretettel várunk egy pohár borra!

Szeretnénk, ha hagyománnyá válna a 2013-ban kezdett internetes tisztelgés az író életműve előtt.

Idei mondat-koszorúkat Szabó Zoltán Szerelmes földrajzából idézzük. A szerző így invitálja olvasóit alföldi irodalmi barangolásra:

"A kék vizektől övezett országok során kívül még egy országot rajzolt ki félreérthetetlenül és természetes véglegességgel ez a térkép: az enyémet. Ahogy rápillantottam, azonnal és keresés nélkül megláttam Magyarországot a maga teljes egészében: az Alpok sötét tömbjéhez lazán a Kárpátok karéja kapcsolódik, mint egy kissé aránytalanul méretezett barna férfikar, amely könyökben megtörik Brassó táján, és ujjai között a Duna kék vizét csurgatja a Balkán felé. Amit ez a kar magába ölel, az Magyarország. A francia királyoknak egy időben volt egy nagy becsvágyuk, amit történetíróik így fejeztek ki: "achever la France": befejezni Franciaországot. Ezt a befejezést, ezt a végleges formába öntést Magyarországgal már a természet elvégezte. A mi feladatunk mindig inkább így lett volna kifejezhető: kitölteni Magyarországot, a politikai valóságot a hegy- és vízrajzhoz igazítani, a történelmit a földrajzhoz. Ritkán sikerült. S inkább látszatra sikerült, mint valóságosan. Az 1867-től 1918-ig terjedő korszakra gondolok. A nemzet funkciói közül a legtöbb képtelen volt arra, hogy a természet adta keretet kitöltse. A nyelv sem tudta kitölteni, a fajta sem, a nemzetiség, a magyar nemzetiség sem. Az egyetlen, ami egészen kitöltötte a Kárpátok karéját, a magyar irodalom volt."

Végül még egy kicsiny idézet - szalag a koszorúra, az irodalmi útikalauz befejező sorai:

"Több maradt ki ebből az egy kötetből, mint ami belefért, s az út vége felé találtam rá arra a két Juhász Gyula-sorra, amit akár mottóul is vehettem volna: „Csillag esik, föld reng, jött éve csudáknak, /De a folyók folynak, de a hegyek állnak”.

Tisztelettel:

Bibó István, az EPMSZE elnöke